

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Κατεύθυνση: Ασφάλεια Πληροφοριακών και Επικοινωνιακών Συστημάτων
Μεταπτυχιακό Μάθημα: Κοινωνικά και Νομικά Θέματα Ασφάλειας στην ΚτΠ
Επιβλέπων: Λίλιαν Μήτρου, Επίκουρη Καθηγήτρια

Τίτλος Εργασίας:

Το Νέο Θεσμικό Πλαίσιο των Ηλεκτρονικών
Επικοινωνιών

Μακροβασίλης Αθανάσιος, icsdm05032@icsd.aegean.gr

Ιούνιος 2006

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1. Εισαγωγή	3
1.1 Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (CEPT)	4
1.2 Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών (ITU)	5
1.3 Ομάδα Ανεξάρτητων Ρυθμιστικών Αρχών (IRG) και Ομάδα των Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών (ERG)	7
2. Το Νέο Κανονιστικό Πλαίσιο για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες στην Ευρώπη	8
2.1 Το Θεσμικό Πλαίσιο των Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών στην Ελλάδα	9
2.2 Νόμος 2075/1992	10
2.3 Νόμος 2246/1994	13
2.4 Νόμος 2867/2000	15
2.5 Νόμος 3431/2006	18
3. Συμπεράσματα	23
4. Αναφορές	25
5. Ακρωνύμια	26
6. Ηλεκτρονικές Διευθύνσεις Αναφοράς	28

1. Εισαγωγή

Μετά από μια περίοδο ταχείας ανάπτυξης μεταξύ του 1998 και του 2000, ο τομέας των ηλεκτρονικών επικοινωνιών υπόκειται αυτή τη στιγμή σε μια σοβαρή διαδικασία αναπροσαρμογής. Η αναπροσαρμογή ήταν ίσως αναπόφευκτη μετά από την εξαιρετικά γρήγορη ανάπτυξη των τελευταίων ετών.

Οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες αποτελούν τη δύναμη της Ευρώπης και πρέπει να αναληφθεί δράση τώρα προκειμένου αυτή η κατάσταση να παγιωθεί και να επιτευχθούν οι στόχοι της Λισσαβόνας. Αυτό απαιτεί πάνω από όλα ασφάλεια δικαίου προκειμένου να δημιουργηθούν οι συνθήκες για την πραγματοποίηση μακροπρόθεσμων επενδύσεων, μια δημόσια πολιτική η οποία να τονώνει τόσο τη ζήτηση όσο και την προσφορά. Όπως σημειώνεται στα συμπεράσματα του Συμβουλίου για τις τηλεπικοινωνίες που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2002, οι κρατικές ενισχύσεις δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως μέσο.

Η παρούσα ανακοίνωση δεν εγκαινιάζει νέες πολιτικές. Υπενθυμίζει στα κράτη μέλη την ανάγκη να ολοκληρωθεί γρήγορα η διαδικασία καθορισμού και υλοποίησης των δράσεων που έχουν ήδη σχεδιαστεί, καθώς και η συμπλήρωσή τους, όπου κρίνεται σκόπιμο. Συγκεκριμένα, οι κυβερνήσεις πρέπει να αποσκοπούν:

- Στην πλήρη, αποτελεσματική και έγκαιρη υλοποίηση του νέου κανονιστικού πλαισίου για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, προκειμένου να δημιουργήσουν και να διατηρήσουν ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, το οποίο θα προσφέρει κίνητρα για καινοτομία, επενδύσεις και βελτίωση της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών.
- Στην ενθάρρυνση της χρήσης των τεχνολογιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών μέσω της ευρυζωνικής και της πολυπλατφορμικής πρόσβασης, όπως σκιαγραφείτε στο Σχέδιο Δράσης eEurope 2005 (Ηλεκτρονική Ευρώπη 2005), ούτως ώστε να βελτιωθούν οι δημόσιες υπηρεσίες και εν τέλει να αναδιοργανωθούν οι επιχειρηματικές και διοικητικές διαδικασίες προκειμένου να αυξηθεί η παραγωγικότητα και η ανάπτυξη.
- Στην υποστήριξη και στην ενίσχυση των υφιστάμενων ερευνητικών προσπαθειών σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο Ε.Ε., προκειμένου να διασφαλισθεί η μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα της Ευρώπης.

Η παρούσα ανακοίνωση ανταποκρίνεται στο αίτημα που απηύθυνε στην Επιτροπή το Συμβούλιο για τις τηλεπικοινωνίες, της 5ης Δεκεμβρίου 2002, με το οποίο την καλούσε να υποβάλει σε εύλογο χρονικό διάστημα και πριν από το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στον τομέα και, ενδεχομένως, να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις. Στην ανακοίνωση παρουσιάζονται οι δράσεις οι οποίες αυτή τη στιγμή υλοποιούνται στην Ευρώπη, ειδικότερα σε επίπεδο Ε.Ε., και δίνεται μια εικόνα για τις

κυριότερες πρωτοβουλίες. Η ανακοίνωση επικεντρώνεται σε εκείνες τις δράσεις οι οποίες είναι πιθανότερο να έχουν επιπτώσεις στον τομέα κατά τους προσεχείς 12 έως 18 μήνες.

1.1 Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (CEPT)

Η Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (CEPT) ιδρύθηκε το 1959 από 19 χώρες και επεκτάθηκε σε 26 κατά τη διάρκεια των πρώτων 10 χρόνων της. Τα αρχικά μέλη της καταλάμβαναν το αξίωμα των μονοπωλιακών αποφάσεων για τη Συνδιάσκεψη Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών. Οι δραστηριότητες της CEPT περιλάμβαναν συνεργασία στο εμπόριο, στις επιχειρήσεις, ρυθμιστικά και τεχνικά θέματα προτυποποίησης.

Το 1988 αποφασίστηκε η δημιουργία του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Τυποποίησης στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών (ETSI), στο οποίο μεταφέρθηκαν όλες οι δραστηριότητες προτυποποίησης για τις τηλεπικοινωνίες.

Το 1992 οι ταχυδρομικοί και τηλεπικοινωνιακοί διαχειριστές δημιούργησαν τους δικούς τους οργανισμούς, την Post Europe και την ETNO αντίστοιχα.. Σε συνδυασμό με την Ευρωπαϊκή Πολιτική διαχωρισμένων ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών διαχειριστών από την κατασκευή πολιτικής και τις ρυθμιστικές λειτουργίες, η CEPT λόγω αυτού έγινε το σώμα της κατασκευής των πολιτικών και ρυθμιστών θεμάτων. Παρόλα αυτά, οι κεντρικές και Ανατολικές Ευρωπαϊκές χώρες έγιναν επιθυμητές ως μέλη στη CEPT. Με τα 45 μέλη της η CEPT τώρα καλύπτει σχεδόν όλη την γεωγραφική περιοχή της Ευρώπης.

Ο ρόλος και ο σκοπός της CEPT ορίστηκαν ξανά με το πλήρη νομοθετικό σώμα στις 5-6 Σεπτεμβρίου το 1995 στο Weimar ως ακολούθως:

- Ίδρυση ενός Ευρωπαϊκού φόρουμ για συζητήσεις σε διαιτητικά και ρυθμιστικά θέματα στο πεδίο των ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών θεμάτων.
- Παρέχει αμοιβαία βοήθεια μεταξύ των μελών με σεβασμό στη συμφωνία των διαιτητικών και ρυθμιστικών θεμάτων.
- Ασκει μια επίδραση στους σκοπούς και τις προτεραιότητες στο πεδίο της CEPT μέσω κοινών θέσεων.
- Προάγει και διευκολύνει τις σχέσεις μεταξύ των Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών (π.χ. μέσω προσωπικών επικοινωνιών).
- Επιδρά μέσω κοινών θέσεων, επεκτάσεις εντός της ITU σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς σκοπούς.
- Τακτοποιεί κοινά προβλήματα σε Επίπεδο Επιτροπής, μέσω κλειστής συνεργασίας μεταξύ των Επιτροπών.

Η CEPT μετά από αυτή τη συμφωνία για να διαπραγματεύεται αποκλειστικά με διαιτητικά/ρυθμιστικά θέματα , έχει ιδρύσει τρεις επιτροπές, μία για θέματα ταχυδρομείων

την CERP και δύο για τηλεπικοινωνιακά θέματα, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ραδιοεπικοινωνιών (ERC) και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για Τηλεπικοινωνιακές Ρυθμιστές Υποθέσεις (ECTRA) .

Ως απάντηση στη συνθήκη του τηλεπικοινωνιακού τομέα και στις απαιτήσεις της κοινωνίας της πληροφορίας, οι δύο Επιτροπές εργάζονται ξεχωριστά με τις ραδιοεπικοινωνίες και τηλεπικοινωνίες να έχουν αντικατασταθεί από μια καινούργια Επιτροπή Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών. Η επιτροπή η οποία διαπραγματεύεται με ταχυδρομικές υπηρεσίες, η CERP, δεν επηρεάζεται από αυτή την αλλαγή.

Το καταστατικό της CEPT (όπως ισχύει 31/3/2004) αποτελείται από 4 κεφάλαια και 21 άρθρα συνολικά. Η Ελλάδα, Κύπρος, Τουρκία, Π.Γ.Δ.Μ., Βουλγαρία, Αλβανία, Αγγλία, Κροατία, Γαλλία, Φιλανδία, Δανία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία είναι μερικές από τις 46 χώρες – μέλη της CEPT.

1.2 Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών (ITU)

Ως ο πιο παλιός παγκόσμιος διεθνής οργανισμός, η ITU μπορεί να προσαρτήσει περισσότερη εκτίμηση για την ανάπτυξη του αλληλοσυνδεδεμένου ιστού των δικτύων, ο οποίος έχει μεγαλώσει για να γίνει το μεγαλύτερο χειροποίητο τεχνούργημα του πλανήτη. Ίδρυθείς το 1865 για να διοικήσει τα πρώτα διεθνή τηλεγραφικά δίκτυα, η Ένωση εργάστηκε ακούραστα για να εξασφαλίσει ότι οι πρόσφατες τεχνολογικές πρόοδοι έχουν γρήγορα ενοποιηθεί στα τηλεπικοινωνιακά δίκτυα των χωρών γύρω από όλο τον κόσμο.

Περισσότερο από 135 χρόνια, η Ένωση επεκτάθηκε για να καλύψει την εφεύρεση της φωνητικής τηλεφωνίας, την ανάπτυξη των ραδιοεπικοινωνιών, την εκτόξευση των πρώτων επικοινωνιακών δορυφόρων και πιο πρόσφατα τη σύγκληση των τεχνολογιών η οποία προαγγέλλει την αρχή μιας καινούργιας, βασισμένη στις τηλεπικοινωνίες πληροφοριακή εποχή.

Με ένα σώμα μελών το οποίο περιλαμβάνει σχεδόν όλες τις χώρες του κόσμου και περισσότερα από 650 ιδιωτικά μέλη από τις τηλεπικοινωνίες, την εκπομπή και τους τομείς της τεχνολογίας της πληροφορίας, η ITU μπορεί να έχει ένα μεγάλο και υψηλό επιτυχημένο ρεκόρ επιτευγμάτων στην ανάπτυξη και διοίκηση των τηλεπικοινωνιακών πόρων. Ένας διεθνής οργανισμός ο οποίος είναι αφοσιωμένος, όπου σήμερα η ITU παραμένει μη υπέρβασιμη στην ικανότητά της να συνδυάζει μια αμερόληπτη, παγκόσμια ιδιαίτερη και συνεργατική προσέγγιση, με ένα στερεό τεχνικά θεμελιωμένο σχήμα στην πραγματογνωμοσύνη εκατοντάδων ηγετικών κατασκευαστών και παρόχων υπηρεσιών.

Στις 17 Μαΐου του 1865, μετά από δύομισι μήνες συνεχών διαπραγματεύσεων, το πρώτο Διεθνή Τηλεγραφικό Συνέδριο έλαβε χώρα στο Παρίσι από τα 20 ιδρυτικά μέλη της

Διεθνής Ένωσης Τηλεγράφων (International Telegraph Union, ITU), ιδρύθηκε για να διευκολύνει διαδοχικές τροποποιήσεις σ' αυτή την αρχική συμφωνία. Σήμερα μετά από 135 χρόνια, οι λόγοι οι οποίοι οδήγησαν στην αναγνώριση της ITU ακόμη ισχύουν και τα θεμελιώδη αντικείμενα του οργανισμού παραμένουν βασικά χωρίς αλλαγές.

Το 1927 ιδρύεται η Διεθνής Ραδιοφωνική και Συμβουλευτική Επιτροπή (CCIR) σε ένα συνέδριο στην Washington D.C.. Η Διεθνής Τηλεφωνική και Συμβουλευτική Επιτροπή (CCIF) το 1924 και η Διεθνής Τηλεγραφική και Συμβουλευτική Επιτροπή (CCIT) το 1925.

Το 1932 στο συνέδριο της Μαδρίτης, η Ένωση αποφάσισε να συνδυάσει το Διεθνή Τηλεγραφικό Συνέδριο του 1865 με το Διεθνή Ραδιοτηλεγραφικό Συνέδριο του 1906 και να σχηματίσει το Διεθνή Συνέδριο Τηλεπικοινωνιών. Επίσης αποφασίστηκε να αλλάξει το όνομα της ένωσης σε Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών (International Telecommunication Union, ITU). Το καινούργιο όνομα εφαρμόστηκε από την 1 Ιανουαρίου του 1934, επιλέχτηκε για να απεικονίζει κατάλληλα τον πλήρη σκοπό των αρμοδιοτήτων της Ένωσης, ο οποίος από κινεί την στιγμή κάλυπτε όλες τις μορφές ασύρματης τηλεγραφίας και γενικότερα ασύρματων επικοινωνιών.

Το 1956 η CCIT και η CCIF συγχωνεύτηκαν για να σχηματίσουν την Διεθνή Τηλεφωνική και Τηλεγραφική Συμβουλευτική Επιτροπή (CCITT), για να ανταποκριθούν περισσότερο αποτελεσματικά στις απαιτήσεις οι οποίες προκύπτουν από την ανάπτυξη αυτών των δύο τύπων επικοινωνίας.

Το 1992 σε ένα συνέδριο στη Γένοβα η ITU ανακατασκευάστηκε, με σκοπό να δοθεί μεγαλύτερη λειτουργικότητα για να προσαρμοστεί με την σημερινή αυξημένη πολυπλοκότητα, αλληλεπίδραση και ανταγωνιστικό περιβάλλον. Ως αποτέλεσμα της αναδιοργάνωσης, η Ένωση οργανώθηκε σε τρεις τομείς, σχετικά με τις τρεις κύριες περιοχές δραστηριότητας, Τηλεπικοινωνιακή Τυποποίηση (ITU-T), Ραδιοεπικοινωνία (ITU-R) και Τηλεπικοινωνιακή Ανάπτυξη (ITU-D). Το καινούργιο σύστημα επίσης εισήγαγε τακτικά σε χρονικές περιόδους, συνέδρια για να βοηθήσει την Ένωση γρήγορα να ανταποκριθεί στις καινούργιες τεχνολογικές πρόοδοι. Έτσι ιδρύθηκε το Παγκόσμιο Φόρουμ Τηλεπικοινωνιακής Πολιτικής (WTPF) μια συνάντηση με συγκεκριμένο σκοπό, η οποία ενθαρρύνει την ελεύθερη ανταλλαγή ιδεών και πληροφοριών σε θέματα έκτακτης πολιτικής ανερχόμενη από το αλλαγμένο τηλεπικοινωνιακό περιβάλλον. Το πρώτο WTPF οργανώθηκε στην Γένοβα το 1996 με θέμα τις παγκόσμιες κινητές προσωπικές επικοινωνίες από δορυφόρο, το δεύτερο στη Γένοβα το 1998 για το εμπόριο στις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες και το τρίτο επίσης το 2001 στην Γένοβα στο Internet Protocol (IP).

Οι στόχοι της Διεθνής Ένωσης Τηλεπικοινωνιών (ITU) είναι:

- Η υποστήριξη και η παροχή διεθνής συνεργασίας μεταξύ όλων των κρατών μελών της για την βελτίωση και λογική χρήση των τηλεπικοινωνιών όλων των ειδών.

- Η προαγωγή και η διαφήμιση της συμμετοχής των οντοτήτων και των οργανισμών στις δραστηριότητες της Ένωσης και η καλλιέργεια καρποφόρας συνεργασίας και συνεταιρισμού μεταξύ αυτών και των κρατών μελών για την εκπλήρωση όλων των αντικειμενικών σκοπών οι οποίοι ενσωματώνονται στην Ένωση.
- Η προαγωγή και η προσφορά τεχνικής βοήθειας στην ανάπτυξη των χωρών στο πεδίο των τηλεπικοινωνιών και επίσης η προαγωγή της επιστράτευσης του υλικού, των ανθρώπινων και οικονομικών πόρων οι οποίοι χρειάζονται για να βελτιώσουν την πρόσβαση στις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες σ' αυτές τις χώρες.
- Η προαγωγή της ανάπτυξης των τεχνικών δραστηριοτήτων και των πιο αποτελεσματικών λειτουργιών, με σχέδιο την βελτίωση της αποτελεσματικότητας των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, αυξάνοντας την χρησιμότητα και κάνοντας γενικά διαθέσιμες στο κοινό.
- Η προαγωγή επέκτασης της χρησιμότητας των νέων τεχνολογιών τηλεπικοινωνίας σε όλους τους κατοίκους του κόσμου.
- Η προαγωγή της χρήσης των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών με αντικειμενικό σκοπό την διευκόλυνση ειρηνικών σχέσεων.
- Η εναρμόνιση των δραστηριοτήτων των κρατών μελών και η προαγωγή καρποφόρας και εποικοδομητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών.
- Η προαγωγή σε διεθνή επίπεδο και η υιοθεσία ευρύτατης προσέγγισης στα θέματα των τηλεπικοινωνιών στην παγκόσμια οικονομία της κοινωνίας της πληροφορίας, με την συνεργασία άλλων τοπικών και ενδοκυβερνητικών οργανισμών και των μη κυβερνητικών οργανισμών οι οποίοι σχετίζονται με τις τηλεπικοινωνίες.

1.3 Ομάδα Ανεξάρτητων Ρυθμιστικών Αρχών (IRG) και Ομάδα των Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών (ERG)

Στα τέλη της δεκαετίας του 1990, στο πλαίσιο της απελευθέρωσης της αγοράς των τηλεπικοινωνιών, ιδρύθηκε η Ομάδα των Ανεξάρτητων Ρυθμιστικών Αρχών (IRG). Το IRG είναι η άτυπη ομάδα των Ευρωπαϊκών Εθνικών Ρυθμιστικών Αρχών (EPA), η οποία ιδρύθηκε με στόχο την ανταλλαγή απόψεων, εμπειριών και πρακτικών ανάμεσα στα μέλη της, για θέματα κοινού ρυθμιστικού ενδιαφέροντος.

Το 2002, σε συνέχεια της εφαρμογής του νέου Ευρωπαϊκού Κανονιστικού Πλαισίου περί Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, ιδρύθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η Ομάδα των Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών (ERG). Στόχος του ERG είναι να ενθαρρύνει τη συνεργασία και το συντονισμό μεταξύ των EPA και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ώστε να προωθεί την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες δικτύων

και υπηρεσιών, καθώς επίσης να επιδιώκει τη συνεπή εφαρμογή των διατάξεων που ορίζονται στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κανονιστικού Πλαισίου, σε όλα τα κράτη μέλη. Το ERG απαρτίζουν οι 25 ΕΡΑ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και 8 ΕΡΑ παρατηρητές (Βουλγαρίας, Ελβετίας, Ισλανδίας, Κροατίας, Λιχτενστάιν, Νορβηγίας, Ρουμανίας και Τουρκίας). Λαμβάνοντας υπόψη το ρόλο του ERG, το IRG επικεντρώνεται πλέον σε θέματα στρατηγικής του τομέα, καθώς και στο συντονισμό της στάσης της Ομάδας, σε ζητήματα που θέτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το ERG είχε δεσμευτεί να δημιουργήσει ένα κανονιστικό περιβάλλον, όπου νέες υπηρεσίες VoIP μπορούν να χρησιμοποιηθούν προς όφελος του καταναλωτή. Σε κοινή δήλωση της Ομάδας το 2005, αναφερόταν τα κυριότερα εμπόδια, που είναι απαραίτητο να αντιμετωπιστούν κατά την είσοδο στην αγορά. Πιο συγκεκριμένα, περιλαμβάνει αναφορές στη σημασία της Φορητότητας, καθώς και στην τεχνολογική ουδετερότητα που πρέπει να τη διέπει, όπως επίσης και στον τρόπο χειρισμού των υπηρεσιών εκτάκτων αναγκών μέσω της τεχνολογίας VoIP. Επίσης, η Ομάδα δημοσίευσε μια σειρά κειμένων, τα οποία εξέταζαν την ανάπτυξη της ευρυζωνικής αγοράς.

2. Το Νέο Κανονιστικό Πλαίσιο για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες στην Ευρώπη

Το νέο κανονιστικό πλαίσιο αποφέρει οφέλη στους καταναλωτές εξασφαλίζοντας ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον για την παροχή των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τονώνοντας την καινοτομία, δημιουργώντας τις συνθήκες για μείωση των τιμών και αυξάνοντας τις επιλογές των καταναλωτών. Παρέχει σαφείς και σταθερούς κανόνες, βελτιώνοντας το αίσθημα ασφάλειας των επενδυτών. Η ταχεία ανάπτυξη του τομέα και τα πρόσφατα τεχνολογικά επιτεύγματα έχουν δημιουργήσει νέες προκλήσεις για τις ρυθμιστικές αρχές. Οι εν λόγω αλλαγές επιτρέπουν τη μεταφορά δεδομένων μέσω όλων των δικτύων, καθώς και τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά από μια ποικιλία τερματικών. Η εν λόγω διαδικασία είναι γνωστή ως "σύγκλιση". Το κανονιστικό πλαίσιο τη λαμβάνει υπόψη, αποφεύγοντας να ευνοήσει τη μία τεχνολογία έναντι της άλλης. Η προσέγγιση αυτή καλείται "τεχνολογική ουδετερότητα".

Στις αρχές του 2002 εγκρίθηκε σε επίπεδο Ε.Ε. ένα νέο νομικό πλαίσιο. Η πρόκληση που θα αντιμετωπίσουμε είναι η πλήρης, αποτελεσματική και έγκαιρη εφαρμογή του από τα κράτη μέλη, τα οποία πρέπει να μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο τις ευρωπαϊκές οδηγίες έως τις 24 Ιουλίου 2003. Επιπλέον, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να λάβουν τους πόρους που χρειάζονται προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα νέα αυτά καθήκοντα. Οποιαδήποτε καθυστέρηση θα δημιουργούσε αναίτιες αβεβαιότητες με αρνητικές επιπτώσεις στον τομέα.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εφαρμόζουν τους νέους κανόνες με τρόπο συνεκτικό και συνεπή στα διάφορα κράτη μέλη, η Επιτροπή έχει εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να διεξαχθεί η ανάλυση της αγοράς και τον τρόπο με τον οποίο θα καθορισθεί η ύπαρξη "σημαντικής ισχύος στην αγορά".

Ζητήθηκε επίσης από την Επιτροπή να εκδώσει σύσταση για τις σχετικές αγορές (πρόκειται για τις αγορές που πρέπει να αναλυθούν από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές με σκοπό να καθορισθεί ποιες εκ των προτέρων υποχρεώσεις ισχύουν για τις επιχειρήσεις που έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά).

Η συνολική ασφάλεια των δικτύων μπορεί επίσης να βελτιωθεί εφόσον διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν τα κατάλληλα μέσα πρόληψης και καταπολέμησης οποιαδήποτε μορφής ποινικής δραστηριότητας που στρέφεται κατά των δικτύων. Η Επιτροπή έχει εγκρίνει πρόταση για απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με την προσέγγιση των εθνικών ποινικών νομοθεσιών όσον αφορά επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών, με σκοπό την περαιτέρω διευκόλυνση της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον εν λόγω τομέα. Είναι σημαντικό η εν λόγω πρόταση να εγκριθεί το συντομότερο δυνατόν.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει τεθεί σε εφαρμογή ένα σταθερό ρυθμιστικό περιβάλλον το οποίο είναι αναγκαίο για να ξαναβρεί ο τομέας τον έντονο δυναμισμό του. Τα κράτη μέλη καλούνται αυτή τη στιγμή να προβούν στην πλήρη, έγκαιρη και αποτελεσματική εφαρμογή του νέου αυτού ρυθμιστικού πλαισίου.

2.1 Το Θεσμικό Πλαίσιο των Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών στην Ελλάδα

Πριν 6 μήνες, τα θέματα ασφάλειας των τηλεπικοινωνιών, το θεσμικό πλαίσιο για τις Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ), αποτελούσαν σχεδόν άγνωστα θέματα στο δημόσιο διάλογο. Η πολιτεία είχε δημιουργήσει, κάποιες ανεξάρτητες αρχές, θέτοντας θέματα που αφορούσαν στο θεσμικό πλαίσιο των ΤΠΕ και η Ευρωπαϊκή Ένωση μας «ενοχλούσε» με συστάσεις και πρόστιμα, για καθυστερήσεις στην προσαρμογή της νομοθεσίας μας. Οι πολιτικές ηγεσίες, ασχολούνταν με περισσότερο «ενδιαφέροντα» θέματα, αυτά που καταλαβαίνει άμεσα ο μέσος ψηφοφόρος και σίγουρα ανάμεσα σε αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται τα θέματα ΤΠΕ και ειδικότερα η ασφάλεια και το θεσμικό πλαίσιο που τα διέπει [9].

Ξαφνικά, η κατάσταση άλλαξε. Ένα απρόσμενο αλλά μαθηματικά βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα συνέβαινε γεγονός, έφερε τις ΤΠΕ, τα θέματα ασφάλειας, προστασίας προσωπικών δεδομένων, το θεσμικό τους πλαίσιο γενικότερα στο προσκήνιο. Όπως συμβαίνει συνήθως σε αυτές τις περιπτώσεις, εμφανιστήκαν δεκάδες ειδικοί να ομιλούν για θέματα που καταφανώς

δε γνώριζαν, το θέμα ξέφυγε από τις πραγματικές του διαστάσεις, η πολιτική ηγεσία θορυβήθηκε, πολλοί έσπευσαν να επωφεληθούν από την αντάρα της στιγμής.

Οι Υποκλοπές τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και η παραβίαση του προσωπικού απορρήτου στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (email κλπ.), αποτελούν μια πραγματικότητα. Η τεχνολογία παρέχει τα μέσα, για έξυπνους τρόπους παρακολούθησης, όπως επίσης και για τη δημιουργία άμυνας στις απόπειρες αυτές. Η μάχη για την προστασία του απορρήτου, ήταν και είναι διαρκής, και κανένας δεν μπορεί να εγγυηθεί ποτέ, ότι κάποιο σύστημα είναι απαραβίαστο 100%, για πάντα.

Το δίδαγμα από την πρόσφατη υπόθεση, είναι να δούμε τι μπορεί να κάνει η Πολιτεία για να οχυρωθεί και να αποτρέψει όσους σκέφτονται να βάλουν χέρι στο προσωπικό απόρρητο. Αυτό που προκαλεί εντύπωση μέχρι σήμερα, δεν είναι τόσο αυτή καθ' αυτή η παρακολούθηση, αλλά η αδυναμία να εντοπιστούν άμεσα οι πραγματικά υπεύθυνοι (με την πλήρη και τη νομική έννοια) για την διασφάλιση του απορρήτου και την ορθή λειτουργία των συστημάτων Πληροφορικής και Επικοινωνιών. Στην περίπτωση της κατάρρευσης π.χ. μιας γέφυρας, μπορεί να μη γνωρίζουμε άμεσα αν αυτή οφείλεται σε αστοχία των υλικών ή σε άλλο λόγο, όμως είναι άμεσα υπεύθυνος γι' αυτή κάποιος υπεύθυνος Μηχανικός. Στα συστήματα Πληροφορικής και Επικοινωνιών, ποιοι και με ποια προσόντα, έχουν αντίστοιχη ευθύνη;

Το θεσμικό πλαίσιο των τηλεπικοινωνιών ή αλλιώς των ηλεκτρονικών επικοινωνιών γενικότερα στην Ελλάδα έχει μικρή ιστορία. Με πρώτο τον Ν.2075/1992 και στη συνέχεια τους Ν.2246/1994 και Ν.2867/2000 διαπλάθεται η οργάνωση των τηλεπικοινωνιών στη χώρα. Το νέο Θεσμικό πλαίσιο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών Ν. 3431/2006 αποτελεί κίνητρο για συζήτηση και αντιπαράθεση.

2.2 Νόμος 2075/1992

Ο πρώτος νόμος ο οποίος αναφέρεται στην οργάνωση και λειτουργία του τομέα των τηλεπικοινωνιών στην Ελλάδα και ο οποίος δημοσιεύθηκε στις 31 Ιουλίου 1992, Φ.Ε.Κ. 129/Α' [1]. Αρκετά λιτός αφού ούτε ο σκοπός του δεν αναφέρεται. Τονίζονται η συγκρότηση της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών (Ε.Ε.Τ.), οι αρμοδιότητες του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, η χορήγηση αδειών, οι κυρώσεις και ο ρόλος του Ο.Τ.Ε.

Το Κεφάλαιο Α' – Γενικές Διατάξεις περιλαμβάνει το άρθρο 1 με τους γενικούς ορισμούς που διέπουν το νόμο (π.χ. έγκριση, παραχώρηση, τηλεπικοινωνιακή εκμετάλλευση). Το Κεφάλαιο Β' – Πεδίο Εφαρμογής του νόμου, Νομικό καθεστώς και αρχές που διέπουν τις τηλεπικοινωνίες περιλαμβάνει το άρθρο 2 το οποίο αναφέρεται στο πεδίο

εφαρμογής του νόμου, το άρθρο 3 με το Νομικό καθεστώς τηλεπικοινωνιών, το άρθρο 4 με τις αρχές που διέπουν τις τηλεπικοινωνίες και την Νομοθετική Εξουσιοδότηση, με το άρθρο 5. Το Κεφάλαιο Γ' – Οργάνωση του τομέα τηλεπικοινωνιών, περιλαμβάνει τα άρθρα 6 και 7 με την αποστολή και αρμοδιότητες αντίστοιχα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών ενώ τα υπόλοιπα άρθρα 8 έως και 15 αναφέρονται στην Ε.Τ.Τ. και συγκεκριμένα στην ίδρυση, τις αρμοδιότητες, την συγκρότηση, την κατάσταση των μελών, τη λειτουργία και την οικονομική της διαχείριση. Το Κεφάλαιο Δ' – Άσκηση τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων περιλαμβάνει τα άρθρα 16 έως και 24 τα οποία αναφέρονται στις άδειες και συγκεκριμένα στη χορήγηση, ανάκληση κτλ. Το Κεφάλαιο Ε' – Κυρώσεις με το άρθρο 25 για τις ποινικές κυρώσεις και το άρθρο 26 για τις διοικητικές κυρώσεις και τέλος το Κεφάλαιο ΣΤ' – Μεταβατικές Διατάξεις περιλαμβάνει το άρθρο 27 – κατάργηση αρμοδιοτήτων, το άρθρο 28 – Παροχή άδειας στον Ο.Τ.Ε. και άλλες διατάξεις. Το άρθρο 29 – παραχώρηση και άδειες κυψελοειδούς κινητής τηλεφωνίας GSM και την έναρξη ισχύος του νόμου, άρθρο 30 ολοκληρώνουν τον παρόντα νόμο. Βασικά στοιχεία του παρόντος νόμου αναπτύσσονται παρακάτω.

Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

Η αποστολή του Υπουργείου συνίσταται στη δημιουργία ουσιαστικών συνθηκών αναπτύξεως των ελληνικών τηλεπικοινωνιών σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, στην εξασφάλιση παροχής εντός της ελληνικής επικράτειας, υπό συνθήκες ανταγωνισμού, οικονομικώς προσιτών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και προστασία των δικαιωμάτων των χρηστών. Μερικές από τις αρμοδιότητες του είναι η προώθηση της συμπληρώσεως και του εκσυγχρονισμού της ελληνικής νομοθεσίας στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, συμμετοχή στην εκπροσώπηση της Ελλάδος στους διεθνείς οργανισμούς στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, στην εκχώρηση ζωνών ραδιοσυχνοτήτων, διορισμός των μελών της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών.

Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (Ε.Ε.Τ.)

Με τον παρόντα νόμο ιδρύεται η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (Ε.Ε.Τ.) η οποία έχει έδρα την Αθήνα, έχει διοικητική αυτοτέλεια και εποπτεύεται από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών. Η Ε.Ε.Τ. προκηρύσσει και διεξάγει τους διαγωνισμούς χορηγήσεως αδειών, χορηγεί, τροποποιεί, παρατείνει και ανακαλεί άδειες και προσωρινές άδειες, τηρεί το Εθνικό Μητρώο Καταγραφής Ραδιοσυχνοτήτων και ασκεί διάφορες γνωμοδοτικές και συμβουλευτικές αρμοδιότητες όπως είναι η άσκηση διαιτητικών αρμοδιοτήτων προς επίλυση διαφορών μεταξύ τηλεπικοινωνιακών επιχειρήσεων βάσει συνυποσχετικού διαιτησίας επί θεμάτων, που ανάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος

νόμου. Η Ε.Ε.Τ. συγκροτείται μόλις από 5 μέλη τα οποία διορίζονται δια προεδρικού διατάγματος, μετά από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών. Για τη στελέχωσή της δε και για τη Γραμματεία αυτής απαιτούνται 62 συνολικά θέσεις. Τα έσοδα της προέρχονται από την είσπραξη ειδικών ανταποδοτικών τελών που επιβάλλονται σε όλες τις τηλεπικοινωνιακές επιχειρήσεις.

Άδειες

Μια επιχείρηση τηλεπικοινωνιών για να παρέχει τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες απαιτείται χορήγηση άδειας από την Ε.Ε.Τ.. Η Ε.Ε.Τ. με απόφασή της χορηγεί άδεια για συγκεκριμένη τηλεπικοινωνιακή υπηρεσία, μετά από αίτηση των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, συνοδευμένη από τεχνική και οικονομική μελέτη και μετά από έλεγχο των τεχνικών και οικονομικών στοιχείων της αιτούσας επιχείρησης. Η Ε.Ε.Τ. χορηγεί επίσης την προσωρινή άδεια η οποία αφορά πειραματική ή δοκιμαστική λειτουργία τηλεπικοινωνιακού συστήματος ή υπηρεσίας. Η προσωρινή άδεια ισχύει για 18 μήνες και απαγορεύεται δε η παράταση ή ανανέωσή της για οποιονδήποτε λόγο, εκτός αν εκκρεμεί αίτηση του κατόχου της για έκδοση οριστικής άδειας.

Ανακεφαλαίωση

Συνοψίζοντας, ο νόμος 2275 του 1992, είναι ο πρώτος νόμος για τις τηλεπικοινωνίες στην Ελλάδα. Η Ε.Ε.Τ. είναι υπεύθυνη για τη χορήγηση, ανάκληση, ανανέωση αδειών και εποπτεύεται από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών. Ο Ο.Τ.Ε. σύμφωνα με το άρθρο 28 του παρόντος νόμου ασκεί αποκλειστικά την εγκατάσταση, εκμετάλλευση και ανάπτυξη του δημόσιου δικτύου τηλεπικοινωνιών. Οι άδειες παροχής υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας GSM εκδίδονται από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Μεταφορών και Επικοινωνιών, οι οποίες χορηγούνται αποκλειστικά σε ιδιωτικούς φορείς και είναι δύο. Κάθε διάταξη η οποία είναι αντίθετη στον παρόντα νόμο καταργείται.

2.3 Νόμος 2246/1994

Ο νόμος 2246 [2], ο οποίος αναφέρεται στην οργάνωση και λειτουργία του τομέα των τηλεπικοινωνιών, δημοσιεύθηκε στις 20 Οκτωβρίου του 1994, Φ.Ε.Κ. 172/Α' και αποτελείται από μόλις 6 άρθρα. Σκοπός του νόμου είναι η καθιέρωση ρυθμιστικού πλαισίου ολοκληρωμένης πολιτικής για τη λειτουργία του τομέα των τηλεπικοινωνιών στην Ελλάδα μετά το Ν. 2075/1992.

Το άρθρο πρώτο αναφέρεται στο σκοπό του νόμου, περιλαμβάνει το εννοιολογικό πλαίσιο, δηλαδή ορίζει βασικές έννοιες όπως η τηλεπικοινωνία, τα τηλεπικοινωνιακά δίκτυα κ.α.. Το πεδίο εφαρμογής, η ρύθμιση σχέσεων και οι γενικές αρχές αναφέρονται επίσης στο άρθρο αυτό. Το άρθρο δεύτερο αναφέρεται στη διοίκηση του τομέα των τηλεπικοινωνιών και συγκεκριμένα στην αποστολή του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, στη σύσταση της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνιών, της Διεύθυνσης Κανονισμών και της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών (Ε.Τ.Τ.). Το άρθρο τρίτο αναφέρεται στη δομή και λειτουργία της τηλεπικοινωνιακής αγοράς η οποία περιλαμβάνει τα τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, τις άδειες, τη δήλωση αλλά και την έγκριση, τα ειδικά και αποκλειστικά δικαιώματα, τη χρήση του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων και τέλος τα τιμολόγια. Το άρθρο τέταρτο αναφέρεται στις προβλεπόμενες κυρώσεις κατά την παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου. Στο άρθρο πέμπτο περιλαμβάνονται διατάξεις για τηλεπικοινωνίες μέσω δορυφόρου, η σύσταση της συμβουλευτικής επιτροπής, μεταβατικές διατάξεις και τα τρία παραρτήματα της οδηγίας 90/387/Ε.Ο.Κ. Βασικά στοιχεία του παρόντος νόμου αναπτύσσονται παρακάτω.

Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

Οι αρμοδιότητες του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών αυξάνονται. Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών ασκεί την εποπτεία των τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων που μπορεί να είναι η εγκατάσταση και λειτουργία του δημόσιου τηλεπικοινωνιακού δικτύου, η παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, η χορήγηση/ανάκληση αδειών, ο τηλεπικοινωνιακός εξοπλισμός. Ο Υπουργός μεριμνά για τις συνθήκες ανάπτυξης του τομέα των τηλεπικοινωνιών σε εθνικό και διεθνές επίπεδο και με αποφάσεις του, ανατίθενται, κατόπιν διαγωνισμού, σε ειδικούς επιστήμονες η διενέργεια ερευνών και η εκπόνηση μελετών σε θέματα τηλεπικοινωνιών.

Γενική Γραμματεία Επικοινωνιών

Συγκροτείται η Γενική Γραμματεία Επικοινωνιών για την εκπλήρωση της αποστολής του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Αποτελεί την εθνική αρχή τηλεπικοινωνιών (ADMINISTRATION), με βάση τον ορισμό της Διεθνούς Σύμβασης Τηλεπικοινωνιών το 1982 στο Ναϊρόμπι και κυρώθηκε από το ν. 1504/1984 [5]. Περιλαμβάνει τη Γενική Διεύθυνση Επικοινωνιών στην οποία υπάγονται οι διευθύνσεις της Ανάπτυξης και Εποπτείας Επικοινωνιών, των Κανονισμών και των Ραδιοεπικοινωνιών. Μερικές από τις αρμοδιότητές της είναι η διαχείριση και εκμετάλλευση του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων και της γεωστατικής τροχιάς δορυφόρων.

Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (Ε.Ε.Τ.)

Συγκροτείται η επιτροπή με την επωνυμία Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (Ε.Ε.Τ.) η οποία απολαμβάνει διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας και παραμένει υπό την εποπτεία του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών. Η Ε.Ε.Τ. είναι αρμόδια για τον έλεγχο της τηλεπικοινωνιακής αγοράς και ασκεί τα καθήκοντά της με επιφύλαξη της αποστολής και των αρμοδιοτήτων της Εθνικής Επιτροπής Προστασίας του Απορρήτου των Επικοινωνιών, που προβλέπεται από το Ν. 2225/1994. Η Ε.Ε.Τ. είναι ο γνωμοδότης του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.)

Ο Ο.Τ.Ε. είναι υπεύθυνος για την εγκατάσταση, λειτουργία και εκμετάλλευση του δημόσιου τηλεπικοινωνιακού δικτύου καθώς και για την παροχή υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας οι οποίες παρέχονται αποκλειστικά από αυτόν. Ο Ο.Τ.Ε. δικαιούται να αναπτύξει στα πλαίσια του ελεύθερου ανταγωνισμού όλες τις κινητές τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες καθώς και τις άλλες τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες που προβλέπει ο νόμος αυτός.

Συμβουλευτική Επιτροπή

Δημιουργείται η Συμβουλευτική Επιτροπή, στην οποία εκπροσωπούνται οι ενδιαφερόμενοι χρήστες και φορείς, η οποία παρέχει γνωμοδοτήσεις προς το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών για την ανάπτυξη των ελληνικών τηλεπικοινωνιών. Οι φορείς που μετέχουν στην Επιτροπή καθορίζονται από προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται από πρόταση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Ανακεφαλαίωση

Συνοψίζοντας, ο νόμος 2246 του 1994, αποτελεί την αφετηρία και τη βάση για την δομή και οργάνωση των τηλεπικοινωνιών στη χώρα. Από το νόμο εξαιρείται το δίκτυο των ενόπλων δυνάμεων. Συγκροτούνται για πρώτη φορά επιτροπές με τις αντίστοιχες σημαντικές αρμοδιότητες αλλά το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών είναι αυτό που παίρνει τις τελικές αποφάσεις. Προβλέπονται κυρώσεις για τους παραβάτες του παρόντος νόμου καθώς και σ' αυτούς που με οποιονδήποτε τρόπο παραβαίνουν τις υποχρεώσεις εχεμύθειας, σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, τήρησης του απορρήτου και της διαφύλαξης της πνευματικής ιδιοκτησίας του περιεχομένου των μηνυμάτων και δεδομένων που μεταβιβάζονται μέσω τηλεπικοινωνιακών συστημάτων. Επίσης καταργείται ο Ν. 2075/1992 (Φ.Ε.Κ. 129/Α') πλην του άρθρου 24α καθώς και κάθε άλλη διάταξη αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

2.4 Νόμος 2867/2000

Ο νόμος 2867 [3], αναφέρεται στην οργάνωση και λειτουργία των τηλεπικοινωνιών και σε άλλες διατάξεις, δημοσιεύθηκε στις 19 Δεκεμβρίου του 2000, Φ.Ε.Κ. 273/Α' και αποτελείται από 6 Κεφάλαια, τα οποία περιλαμβάνουν 16 άρθρα. Μετά από 6 χρόνια έχουμε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο στις τηλεπικοινωνίες με αρκετές αλλαγές. Μερικές από τις βασικές αρχές που διέπουν το νόμο είναι η προστασία του καταναλωτή, η προστασία του ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού, η προστασία των προσωπικών δεδομένων και του απορρήτου των τηλεπικοινωνιών, η παροχή Καθολικής Υπηρεσίας για όλες τις περιοχές και όλους τους κατοίκους της χώρας και γενικά η ανάπτυξη των τηλεπικοινωνιών.

Το Κεφάλαιο Α' – Γενικές Διατάξεις περιλαμβάνει το άρθρο 1, το οποίο αναφέρεται στις Γενικές αρχές του νόμου και το άρθρο 2, το οποίο αναφέρεται στους ορισμούς οι οποίοι χρησιμοποιούνται στο υπάρχον θεσμικό πλαίσιο. Το Κεφάλαιο Β' – Διοίκηση του Τομέα των Τηλεπικοινωνιών περιλαμβάνει τα άρθρα 3 και 4 για τη συγκρότηση, οργάνωση και λειτουργία της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.). Το Κεφάλαιο Γ' – Άδειες περιλαμβάνει το άρθρο 5 για τις Γενικές Άδειες, το άρθρο 6 για τις Ειδικές άδειες και το άρθρο 7 για την Αριθμοδότηση και ραδιοσυχνότητες ραδιοεπικοινωνιών. Το Κεφάλαιο Δ' – Δικαιώματα και Υποχρεώσεις περιλαμβάνει το άρθρο 8 για τους τηλεπικοινωνιακούς οργανισμούς, το άρθρο 9 για τους χρήστες όπου αναφέρονται τα δικαιώματά τους και το άρθρο 10 για τον τερματικό εξοπλισμό, το οποίο ενσωματώνει την Οδηγία 99/5/ΕΚ. Το Κεφάλαιο Ε' – Κυρώσεις με τα δύο άρθρα 11 και 12, αναφέρεται στις ποινικές αλλά και διοικητικές κυρώσεις. Το Κεφάλαιο ΣΤ' – Τελικές και Μεταβατικές Διατάξεις – Ρυθμίσεις Θεμάτων ΕΛ.ΤΑ. περιλαμβάνει το άρθρο 13 με τις τελικές και μεταβατικές διατάξεις, το άρθρο 14 για ρυθμίσεις θεμάτων που αφορούν τα ΕΛ.ΤΑ. και τέλος τα άρθρα 15,16 για τις μεταφορές. Βασικά στοιχεία του παρόντος νόμου αναπτύσσονται παρακάτω.

Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.)

Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (Ε.Ε.Τ.) με τον παρόντα νόμο μετατρέπεται στην Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) αποτελεί την Εθνική Ρυθμιστική Αρχή (ΝΡΑ) σε θέματα τηλεπικοινωνιών για την οποία είχε θεσμοθετηθεί στον αρχικό νόμο 2246 όπου υπεύθυνη ήταν η Γενική Γραμματεία Επικοινωνιών. Οι αρμοδιότητες της Ε.Ε.Τ.Τ. αυξάνονται και συγκεκριμένα μερικές είναι:

- Κανονίζει τα της Φορητότητας των Αριθμών Κλήσης και της Προεπιλογής Φορέα. Ρυθμίζει τα θέματα του διαδικτύου και εκχωρεί ονόματα χώρου (domain name) με κατάληξη “.gr”.

- Ρυθμίζει τα θέματα Γενικών Αδειών και ελέγχει την τήρηση των όρων τους.
- Χορηγεί, ανανεώνει, τροποποιεί, αναστέλλει, παρατείνει και ανακαλεί τις Ειδικές Άδειες, εγκρίνει δε την εκμίσθωση, παραχώρηση χρήσης, μεταβίβαση ή συνεκμετάλλευση αυτών.
- Διαχειρίζεται το φάσμα ραδιοσυχνοτήτων και εκδίδει τον Εθνικό Κανονισμό Ραδιοεπικοινωνιών και τηρεί το Εθνικό Μητρώο Ραδιοσυχνοτήτων για τα οποία υπεύθυνη πριν ήταν η Γενική Γραμματεία Επικοινωνιών.
- Χορηγεί άδειες κατασκευής κεραιών σταθμών στην ξηρά.
- Ελέγχει τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών Φωνητικής Τηλεφωνίας και Κινητής Επικοινωνίας που υποβάλλουν ενώπιόν της οι Τηλεπικοινωνιακοί Οργανισμοί και οι Πάροχοι Τηλεπικοινωνιών Υπηρεσιών. Επίσης ελέγχει και διασφαλίζει την προστασία των δικαιωμάτων των χρηστών.
- Συντάσσει τον κατάλογο των Οργανισμών με Σημαντική Θέση στην Αγορά, με βάση τις επιταγές κοινοτικού και εθνικού δικαίου.
- Καταρτίζει τον κατάλογο των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που δικαιούνται να παράσχουν Καθολική Υπηρεσία.
- Μπορεί να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασεως του παρόντος νόμου στον τομέα των τηλεπικοινωνιών ή μη πλήρωσης υποχρέωσης ή παραβίασεως ορών αδειών.

Επίσης στελεχώνεται το προσωπικό της Ε.Ε.Τ.Τ. με αρκετούς επιστήμονες σε διάφορες θέσεις. Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω βλέπουμε το ρόλο της Ε.Ε.Τ.Τ. να είναι πολύ πιο σημαντικός σε σχέση με την αρχική της συγκρότηση το 1994.

Καθολική Υπηρεσία

Η Καθολική Υπηρεσία είναι το προκαθορισμένο ελάχιστο σύνολο Τηλεπικοινωνιακών Υπηρεσιών συγκεκριμένης ποιότητας, που προσφέρεται σε όλους τους χρήστες ανεξαρτήτως γεωγραφικής θέσης σε προσιτή τιμή. Κάθε τηλεπικοινωνιακός οργανισμός δικαιούται να παράσχει Καθολική Υπηρεσία. Η Ε.Ε.Τ.Τ. με βάση τα κριτήρια της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας καταρτίζει και δημοσιεύει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τον κατάλογο των οργανισμών που υποχρεούνται να παράσχουν Καθολική Υπηρεσία, το ελάχιστο σύνολο υπηρεσιών και τα τεχνικά χαρακτηριστικά που περιλαμβάνει η Καθολική Υπηρεσία, τις αρχές κοστολόγησης που οφείλουν να ακολουθούν οι οργανισμοί για την παροχή Καθολικής Υπηρεσίας, καθώς και κάθε άλλο θέμα που άπτεται της εφαρμογής της Καθολικής Υπηρεσίας.

Άδειες

Άδεια με την οποία οι επιχειρήσεις επιτρέπεται να παρέχουν Τηλεπικοινωνιακές Υπηρεσίες ή και να εγκαθιστούν, να λειτουργούν και να εκμεταλλεύονται Δίκτυα Παροχής Τηλεπικοινωνιακών Υπηρεσιών. Υπάρχει η Γενική Άδεια και η Ειδική Άδεια. Η Γενική Άδεια απαιτείται για την άσκηση οποιασδήποτε τηλεπικοινωνιακής δραστηριότητας εκτός από τις περιπτώσεις που αφορούν την Ειδική Άδεια. Η Γενική Άδεια αποκτάται μέσω μιας Δήλωσης Καταχώρησης στην Ε.Ε.Τ.Τ. όπου και δεν απαιτείται έκδοση απόφασης. Οι Ειδικές Άδειες εκδίδονται από την Ε.Ε.Τ.Τ. για περιπτώσεις όπου για την εγκατάσταση Τηλεπικοινωνιακών Δικτύων απαιτείται η πρόσβαση σε κοινόχρηστους χώρους ή σε ιδιοκτησίες τρίτων. Η Ε.Ε.Τ.Τ. δικαιούται να αρνηθεί την έκδοση ειδικής άδειας σε διάφορες περιπτώσεις όπως όταν δεν υπάρχει άλλη διαθέσιμη ραδιοσυχνότητα.

Ανακεφαλαίωση

Με τον παρόντα νόμο το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών χαράζει από κοινού με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας την τηλεπικοινωνιακή πολιτική για την εθνική άμυνα. Ο Ο.Τ.Ε. παύει κατά αποκλειστικότητα να είναι υπεύθυνος για το σταθερό Δημόσιο Τηλεπικοινωνιακό Δίκτυο από τις 31.12.2000 και μετά. Αναφέρεται ο θεσμός της μόνιμης Διαιτησίας για την επίλυση διαφορών μεταξύ των επιχειρήσεων και ο οποίος θεσμός επρόκειτο να υλοποιηθεί μετά από Προεδρικό Διάταγμα που τελικά δεν θα υπάρξει ποτέ. Η Ε.Ε.Τ.Τ. αποτελεί την Εθνική Ρυθμιστική Αρχή (NRA) σε θέματα τηλεπικοινωνιών όπου και αυξάνονται οι αρμοδιότητές της. Γίνεται διαφοροποίηση των Αδειών σε Γενικές και Ειδικές, και στις Κυρώσεις έχουμε Ποινικές και Διοικητικές. Από την έναρξη ισχύος του νόμου καταργείται ο προηγούμενος Ν. 2246/1994 όπως και κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη νόμου, προεδρικού διατάγματος ή υπογραφής απόφασης, η οποία αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος.

2.5 Νόμος 3431/2006

Μετά από 6 χρόνια έχουμε πάλι ένα νέο θεσμικό πλαίσιο γενικότερα για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες. Ένα πολύπλοκο νομοθέτημα στο οποίο ενεπλάκησαν 45 δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς, διατυπώνοντας περίπου 500 παρατηρήσεις. Ένας νόμος με 8 Κεφάλαια να περιλαμβάνουν 74 άρθρα συνολικά, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις 3 Φεβρουαρίου 2006, Φ.Ε.Κ. 19/ Α'. Ο νόμος 3431 [4] περιλαμβάνει τα κεφάλαια και τα αντίστοιχα σχετικά άρθρα όπως φαίνονται στον πίνακα.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ	ΑΡΘΡΑ
Α'	ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	1 - 3
Β'	ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	4 - 20
Γ'	ΑΔΕΙΕΣ	21- 34
Δ'	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΙΣΧΥ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ	35 - 40
Ε'	ΠΑΡΟΧΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ	41 - 45
ΣΤ'	ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ... ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΙΚΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	46 - 59
Ζ'	ΤΕΛΗ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ	60 - 68
Η'	ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ - ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	69 - 74

Στο πολύπλοκο αυτό νομοθέτημα έχουμε καινούργιες αρμοδιότητες και νέα στοιχεία τα οποία αναπτύσσονται παρακάτω.

Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

Το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών αποτελεί την Αρχή Τηλεπικοινωνιών (Administration), όπως ο όρος αυτός καθορίζεται στον Καταστατικό Χάρτη της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών. Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών είναι αρμόδιος για τη λήψη των απαιτούμενων νομοθετικών και κανονιστικών πρωτοβουλιών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Την ενσωμάτωση στην Ελληνική Νομοθεσία αποφάσεων και συστάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Συνδιάσκεψης Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (CEPT) και συστάσεων της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών (ITU), με την έκδοση σχετικών υπουργικών αποφάσεων. Τη χάραξη της πολιτικής επί της ασφάλειας των δημόσιων δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών από κοινού με τους κατά

περίπτωση συναρμόδιους Υπουργούς, σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας.

Επιτροπή Πολιτικής Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών

Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών συγκροτείται διαρκής ενδεκαμελής επιτροπή η οποία παρέχει συμβουλευτική υπηρεσία προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών για θέματα πολιτικής ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Έχουμε δηλαδή τον σύμβουλο του Υπουργού σε θέματα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών. Στην επιτροπή συμμετέχουν ένας τουλάχιστον εκπρόσωπος από τη Γενική Γραμματεία Επικοινωνιών, την Ε.Ε.Τ.Τ που θα υποδεικνύεται από αυτήν, τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, που θα υποδεικνύονται από τους οικείους Υπουργούς.

Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.)

Ο έλεγχος, η ρύθμιση και η εποπτεία της αγοράς των ηλεκτρονικών επικοινωνιών ασκούνται από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), η οποία αποτελεί την Εθνική Ρυθμιστική Αρχή (NRA) σε θέματα παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συναφών ευκολιών και συναφών υπηρεσιών και είχε συσταθεί με τους νόμους 2075/1992, 2246/1994 και 2867/2000.

Οι αποφάσεις της Ε.Ε.Τ.Τ. πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες και καταχωρίζονται σε ιδιαίτερο βιβλίο. Εντός πέντε ημερών από της καταχώρισης αυτής, ανακοινώνονται στην ιστοσελίδα της, εκτός αν αφορούν την εθνική άμυνα και την ασφάλεια της χώρας. Η Ε.Ε.Τ.Τ. δεν αποκαλύπτει οποιαδήποτε πληροφορία, που καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο, και ιδιαίτερα τις πληροφορίες σχετικά με τις επιχειρήσεις, τις επιχειρηματικές τους σχέσεις ή τα στοιχεία κόστους τους. Επιπλέον οι αρμοδιότητες της Ε.Ε.Τ.Τ. είναι:

- Συνεργάζεται και ανταλλάσσει πληροφορίες με κάθε δημόσια αρμόδια αρχή, ιδιαίτερος δε με το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, την Επιτροπή Ανταγωνισμού, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (Ε.Σ.Ρ.), την Αρχή Προστασίας Δεδομένων, την Αρχή Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών και τη Γενική Γραμματεία Προστασίας του Καταναλωτή για ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος. Σε σχέση με τις ανταλλασσόμενες πληροφορίες, η αποδέκτρια Αρχή εξασφαλίζει το ίδιο επίπεδο εμπιστευτικότητας με τη διαβιβάζουσα Αρχή.
- Διενεργεί ακροάσεις για τη διαπίστωση παραβάσεων διατάξεων του παρόντος, καθώς και κάθε άλλη περίπτωση, όπου ρητά δίδεται σχετική αρμοδιότητα με τον παρόντα νόμο.

- Εποπτεύει και ελέγχει τους παρόχους δικτύων ή / και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και επιβάλλει τις σχετικές κυρώσεις.
- Εκδίδει Κανονισμό με τον οποίο ρυθμίζεται κάθε θέμα το οποίο αφορά την εκχώρηση των ονομάτων χώρου στο Διαδίκτυο με κατάληξη ".gr", τους όρους χρήσης τους, τους λόγους διαγραφής, τους όρους μεταβίβασης, την τήρηση του μητρώου εκχωρούμενων ονομάτων χώρου τα τέλη για την παροχή των σχετικών υπηρεσιών, την άσκηση εποπτείας για τη χρήση και κάθε άλλο θέμα το οποίο αφορά στη λειτουργία και χρήση των ονομάτων χώρου στο Διαδίκτυο με κατάληξη ".gr"
- Ρυθμίζει με αποφάσεις της τα θέματα της ηλεκτρονικής υπογραφής και εποπτεύει τους εμπλεκόμενους με αυτά φορείς, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και συγκεκριμένα. Ορίζει φορείς, δημόσιους ή ιδιωτικούς, για τη διαπίστωση συμμόρφωσης ασφαλών διατάξεων δημιουργίας υπογραφής και ασφαλών κρυπτογραφικών μονάδων, καθώς και φορείς για τη διαπίστωση συμμόρφωσης των παρόχων υπηρεσιών πιστοποίησης ηλεκτρονικής υπογραφής, προς τα κριτήρια εθελοντικής διαπίστευσης, σύμφωνα με τις ισχύουσες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις.
- Δύναται να προβαίνει σε διαβούλευση οποτεδήποτε κρίνει αυτό αναγκαίο ή μετά από αίτημα του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών και πάντως σε κάθε περίπτωση πριν από τη λήψη μέτρων, που έχουν σημαντική επίπτωση στη σχετική αγορά, κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου, δίδοντας στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους στο προτεινόμενο μέτρο, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.
- Επιλύει διαφορές που αναφύονται μεταξύ επιχειρήσεων που παρέχουν δίκτυα ή / και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην Ελληνική Επικράτεια, σχετικά με υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα νόμο ή και τις Αποφάσεις και τους Κανονισμούς της Ε.Ε.Τ.Τ..
- Ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατόπιν αιτήματός της, για τους πραγματοποιούμενους ελέγχους λιανικής και, όπου απαιτείται, για τα συστήματα λογιστικής καταγραφής κόστους που χρησιμοποιούν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.
- Όσον αφορά την πρόσβαση και τη διασύνδεση, η Ε.Ε.Τ.Τ. δύναται να παρεμβαίνει αυτεπάγγελτος, εφόσον δικαιολογείται ή, ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των μερών, μετά από αίτηση ενός από τα εμπλεκόμενα μέρη, προκειμένου να διασφαλίσει τις γενικές αρχές του άρθρου 3, ακολουθώντας κατά περίπτωση τις διαδικασίες των άρθρων 16, 17, 18 και 19.

Διαιτησία

Σύμφωνα με το άρθρο 20 του παρόντος νόμου συνιστάται στην Ε.Ε.Τ.Τ. θεσμός μόνιμης διαιτησίας για την επίλυση των διαφορών που αναφύονται μεταξύ επιχειρήσεων ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή μεταξύ αυτών και του Δημοσίου ή χρηστών και άπτονται της εφαρμογής της νομοθεσίας περί ηλεκτρονικών Επικοινωνιών ή των κανόνων του ανταγωνισμού στον τομέα αυτόν. Στη μόνιμη διαιτησία της Ε.Ε.Τ.Τ. μπορεί να προσφύγει οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ενώσεις προσώπων με ή χωρίς νομική προσωπικότητα. Οι διαιτητές εφαρμόζουν το ελληνικό ουσιαστικό δίκαιο και, αν πρόκειται για διεθνείς διαφορές ιδιωτικού δικαίου, το εφαρμοστέο δίκαιο κρίνεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Η διαιτητική απόφαση λαμβάνεται κατά πλειοψηφία, εκτός αν η συμφωνία υπαγωγής σε διαιτησία ορίζει διαφορετικά. Αν δεν σχηματιστεί πλειοψηφία υπερισχύει η γνώμη του επιδιαιτητή. Στην απόφαση αυτή διατυπώνεται και η γνώμη της μειοψηφίας χωριστά για κάθε θέμα.

Γενική Άδεια

Αρμόδια Αρχή για τον καθορισμό των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που συνεπάγεται η Γενική Άδεια, καθώς και για την εποπτεία της τήρησής τους, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, είναι η Ε.Ε.Τ.Τ.. Για την υπαγωγή σε καθεστώς Γενικής Άδειας απαιτείται από τον ενδιαφερόμενο πάροχο ηλεκτρονικών επικοινωνιών η υποβολή Δήλωσης Καταχώρησης. Σε καμία περίπτωση όμως δεν προϋποτίθεται η έκδοση ατομικής διοικητικής πράξης, πριν από την άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από τη Γενική Άδεια με την υποβολή της ως άνω Δήλωσης Καταχώρησης μια επιχείρηση δύναται να εκκινήσει δραστηριότητα με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στο παρόν άρθρο και στα άρθρα 24 και 25 του παρόντος νόμου σχετικά με τα δικαιώματα χρήσης.

Άρθρο 24

Σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφοι 19 και 20:

19.Απαγορεύεται η χωρίς άδεια διάθεση, κατοχή και χρήση εξοπλισμού με δυνατότητα:

- α) αποκρυπτογράφησης απορρήτων ή κρυπτογραφημένων μηνυμάτων ή
- β) λήψης εκπομπών, που γίνονται από εξοπλισμούς κρατικών υπηρεσιών για την εφαρμογή των κανόνων οδικής κυκλοφορίας ή
- γ) σάρωσης του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων και συγχρόνως παρακολούθησης και αποκωδικοποίησης εκπομπών που δεν προορίζονται για λήψη από το ευρύ κοινό. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καθορίζονται οι προ υποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης της άδειας.

20. Το απόρρητο μηνυμάτων, που μεταδίδονται με ραδιοηλεκτρικό εξοπλισμό σε ανοικτή γλώσσα, δεν παραβιάζεται σε περίπτωση που οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται για την απόλειψη παρεμβολών. Η επιτήρηση του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων από τα εξουσιοδοτημένα όργανα δεν θεωρείται επίσης ως παραβίαση του απορρήτου των ραδιοεπικοινωνιών.

Το άρθρο αυτό αν και ενσωματώθηκε καθυστερημένα στην ελληνική νομοθεσία, προστατεύει ως ένα βαθμό τους πολίτες, αλλά από την άλλη πλευρά επιτρέπει και τον έλεγχο, επιτήρηση από εξουσιοδοτημένα όργανα τα οποία δεν γνωρίζουμε σε ποια αρχή ανήκουν.

Άρθρο 57

Σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 4, προκειμένου οι επιχειρήσεις που λειτουργούν δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα σε σταθερές θέσεις να εξασφαλίζουν την ακεραιότητα του δικτύου και σε περίπτωση καταστροφικής βλάβης του δικτύου ή σε περίπτωση ανωτέρας βίας, τη διαθεσιμότητα του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου και των δημόσιων τηλεφωνικών υπηρεσιών σε σταθερές θέσεις, υποχρεούνται να λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα.

Ποια μέτρα είναι αυτά και πως ακριβώς εξασφαλίζεται η ακεραιότητα του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου είναι ασαφές. Ποιες είναι οι περιπτώσεις ανωτέρας βίας για το συγκεκριμένο δίκτυο;

Τελικές Διατάξεις

Με την ψήφιση του παρόντος νόμου έχουμε την κατάργηση του προηγούμενου νόμου 2867/2000 για την οργάνωση και λειτουργία των τηλεπικοινωνιών και άλλες διατάξεις, την κατάργηση μια σειράς προεδρικών διαταγμάτων από το 1987 μέχρι 2002 και την κατάργηση αρκετών υπουργικών αποφάσεων. Επίσης στο άρθρο 71 στην παράγραφο 1 αναφέρεται: «Με κοινή απόφαση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών, Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εντός οκτώ μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις (προδιαγραφές) που πρέπει να πληρεί η μελέτη, η κατασκευή, η συντήρηση και η επίβλεψη εγκαταστάσεων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και εγκαταστάσεων πληροφορικής, οι κυρώσεις και λοιπές συνέπειες που συνεπάγεται η παράβαση των εν λόγω απαιτήσεων, τι πιστοποίηση της εκπλήρωσης των ως άνω απαιτήσεων και ο έλεγχός τους, καθώς και κάθε άλλο συναφές με τα ανωτέρω θέμα». Εδώ προβλέπεται η έκδοση ανάλογων προεδρικών διαταγμάτων. Εγκαταστάσεων Πληροφορικής αναφέρει το άρθρο, από ποιόν; Το Επιμελητήριο

Πληροφορικής και Επικοινωνιών είναι ακόμη ένα απατηλό όνειρο. Πρέπει να έχουμε και τους αντίστοιχους επιστημονικούς συλλόγους, ενώσεις και επιτροπές πριν να λαμβάνεται ένα νομικό σχέδιο ιδίως όταν μιλάμε για πληροφορική και Τεχνολογία της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών.

3. Συμπεράσματα

Το πρόβλημα της ασφάλειας των ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην Ελλάδα έγκειται στην απουσία κατάλληλου αυστηρού νομοθετικού πλαισίου με προστατευτικά μέτρα και κυρώσεις για την παράλειψη της τήρησής τους και αφετέρου ο προβληματισμός για τις βαθύτερες ρίζες του ζητήματος. Την ευαισθητοποίηση των καθ' ύλη αρμοδίων φορέων για την άμεση λήψη μέτρων ή έναρξη διαδικασιών με σκοπό την περαιτέρω προσαρμογή της Ελλάδας στις εξελίξεις της τεχνολογίας των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του θεσμικού καθεστώτος που τις διέπει. Η Ελλάδα δεν ανταποκρίθηκε εγκαίρως στις υποχρεώσεις της όσον αφορά το νέο ρυθμιστικό πλαίσιο των Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, με αποτέλεσμα την κίνηση διαδικασιών παραπομπής μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Υπάρχει αναγκαιότητα για προσαρμογή, πολιτικών, δικαστικών, δικηγόρων, τεχνολόγων και άλλων στις εξελίξεις της εποχής. Δυστυχώς, η προσαρμογή αυτή δεν είναι εμφανής και διάχυτη στην Ελλάδα, σήμερα. Απαιτείται ενίσχυση, όχι γιγάντωση και επέκταση των ανεξάρτητων αρχών. Οι ανεξάρτητες αρχές, δεν μπορούν να αποτελούν άλλοθι, για τις βασικές ευθύνες της Πολιτείας. Είναι βασικό θέμα, η έγκαιρη ενημέρωση του νομοθετικού πλαισίου, σε θέματα προδιαγραφών και προτύπων, για τις ΤΠΕ.

Με την ψήφιση του Ν.3431/2006, η υιοθέτηση στο εσωτερικό δίκαιο της, την 17η Ιανουαρίου 2006, έγινε τέσσερα χρόνια μετά την έκδοση των σχετικών Οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (Οδηγία Πλαίσιο), της Οδηγίας 2002/22/EK [14] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), της Οδηγίας 2002/20/EK [12] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), της Οδηγίας 2002/19/EK [13] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) και της Οδηγίας 2002/77/EK [10], της Επιτροπής σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Η Οδηγία 2002/58/ΕΚ για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, η οποία ενώ έπρεπε να έχει ενσωματωθεί στο Ελληνικό δίκαιο μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2003, παραμένει ακόμα σε εκκρεμότητα σε κάποια νομοπαρασκευαστική επιτροπή του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Απαιτείται τη συνολική αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου για τις ΤΠΕ στην οποία πρέπει να εμπλακούν η πολιτεία, οι επιχειρήσεις, οι σύλλογοι και οι ενώσεις, οι αρμόδιοι επιστήμονες του χώρου (νομικοί, πληροφορικοί κτλ.) καθώς και όλα τα πολιτικά κόμματα.

4. Αναφορές

- [1] ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2075, «Οργάνωση και λειτουργία του τομέα των τηλεπικοινωνιών», Φ.Ε.Κ. 129/Α', 31 Ιουλίου 1992.
- [2] ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2246, «Οργάνωση και λειτουργία του τομέα τηλεπικοινωνιών», Φ.Ε.Κ. 172/Α', 20 Οκτωβρίου 1994.
- [3] ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2867, «Οργάνωση και λειτουργία των τηλεπικοινωνιών και άλλες διατάξεις», Φ.Ε.Κ. 273/Α', 19 Δεκεμβρίου 2000.
- [4] ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3431, «Περί Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και άλλες διατάξεις», Φ.Ε.Κ. 19/Α', 3 Φεβρουαρίου 2006.
- [5] ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1504, «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης Τηλεπικοινωνιών (ΝΑΪΡΟΜΠΙ 1982) και των παραρτημάτων και πρωτοκόλλων», Φ.Ε.Κ. 196/Α', 4 Δεκεμβρίου 1984.
- [6] ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, «Ηλεκτρονικές επικοινωνίες: προς μια οικονομία της γνώσης», 11 Φεβρουαρίου 2003, Βρυξέλλες.
- [7] Ε. Γιακουμάκη, «Από τις Τηλεπικοινωνίες στις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες», Ημερίδα Ε.Ε.Τ.Τ., 28 Μαρτίου 2005, Αθήνα..
- [8] Μ. Παπαδόπουλος, «Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες: Πόσο Ασφαλείς Είναι;», Ημερίδα ΤΕΕ & ΣΔΑ, 1 Ιουνίου 2006, Αθήνα.
- [9] Μ. Γιαμπουράς, «Η Ασφάλεια, το Θεσμικό Πλαίσιο και ο Ρόλος των επιστημόνων ΤΠΕ», Ημερίδα ΤΕΕ & ΣΔΑ, 1 Ιουνίου 2006, Αθήνα.
- [10] ΟΔΗΓΙΑ 2002/77/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, «Σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών», 16 Σεπτεμβρίου 2002.
- [11] ΟΔΗΓΙΑ 2002/21/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, «σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών», 7 Μαρτίου 2002, Βρυξέλλες.
- [12] ΟΔΗΓΙΑ 2002/20/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, «για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών», 7 Μαρτίου 2002, Βρυξέλλες.
- [13] ΟΔΗΓΙΑ 2002/19/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, «σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους», 7 Μαρτίου 2002, Βρυξέλλες.
- [14] ΟΔΗΓΙΑ 2002/22/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, «για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αναφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών», 7 Μαρτίου 2002, Βρυξέλλες.

5. Ακρωνύμια

CCIF	International Telephone Consultative Committee, Διεθνή Τηλεφωνική και Συμβουλευτική Επιτροπή
CCIR	International Radio Consultative Committee, Διεθνή Ραδιοφωνική και Συμβουλευτική Επιτροπή
CCIT	International Telegraph Consultative Committee, Διεθνή Τηλεγραφική και Συμβουλευτική Επιτροπή
CCITT	International Telephone and Telegraph Consultative Committee, Διεθνή Τηλεφωνική και Τηλεγραφική Συμβουλευτική Επιτροπή
CEN	Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης
CENELEC	Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης
CEPT	Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών
ECTRA	European Committee for Regulatory Telecommunications Affairs Ευρωπαϊκή Επιτροπή για Τηλεπικοινωνιακές Ρυθμιστές Υποθέσεις
ERC	European Radiocommunications Committee, Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ραδιοεπικοινωνιών
ERG	European Regulators Group, Ομάδα των Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών
ETNS	Ευρωπαϊκός Χώρος Τηλεφωνικής Αριθμοδότησης
ETSI	European Telecommunications Standards Institute, Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών
IEC	Διεθνή Ηλεκτροτεχνική Επιτροπή
IRG	Independent Regulators Group, Ομάδα των Ανεξάρτητων Ρυθμιστικών Αρχών
ISO	Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης
ITU	International Telecommunications Union, Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών
ITU	International Telegraph Union, Διεθνή Ένωση Τηλεγράφων
N.R.A.	Εθνική Ρυθμιστική Αρχή
T.T.E.	Τηλεπικοινωνιακός Τερματικός Εξοπλισμός
WTPF	World Telecommunication Policy Forum, Παγκόσμιο Φόρουμ Τηλεπικοινωνιακής Πολιτικής
Α.Σ.Ε.Π.	Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού
Ε.Ε.Α.Ε.	Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας
Ε.Ε.Τ.	Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών
Ε.Ε.Τ.Τ.	Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων
Ε.Κ.Κ.Ζ.Σ.	Εθνικός Κανονισμός Κατανομής Ζωνών Συχνότητας
Ε.Σ.Α.	Εθνικό Σχέδιο Αριθμοδότησης
Ε.Σ.Ρ.	Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης

ΕΛ.Ο.Τ.	Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
ΕΛ.ΤΑ.	Ελληνικά Ταχυδρομεία
Ο.Τ.Ε.	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδας
Σ.Τ.Δ.	Σημείο Τερματικού Δικτύου
Τ.Π.Ε.	Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών
Υ.Π.Α.	Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας

6. Ηλεκτρονικές Διευθύνσεις Αναφοράς

http://www.et.gr	Εθνικό Τυπογραφείο
http://www.cenorm.be	Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης
http://www.cept.org	Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών
http://www.etsi.org	Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών
http://www.itu.int	Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών
http://www.eett.gr	Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων
http://www.esr.gr	Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης
http://www.elot.gr	Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
http://www.elta-net.gr	Ελληνικά Ταχυδρομεία
http://erg.eu.int	Ομάδα των Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών
http://www.ote.gr	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδας
http://www.hcaa.gr	Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας
http://www.acci.gr	Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών
http://yme.gov.gr/nomos/typikoi_nomoi/	Διάφοροι Νόμοι
http://www.asep.gr	Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού